

# HÓDOLAT

*ifj. Bartha Sándor*

Erdők, havasok,  
hegytetők, barlangok,  
kősziklák, pázsitok,  
Nagy Istent hódoló,  
lűktető természet.  
Megállok s tisztelgek  
e nagy művek előtt  
s áldom a Teremtőt.  
Uram, ki ezt kigondoltad,  
alkottad, formáltad,  
szereteted által  
az életre hívtad  
a gondolkodó embert  
s adtad neki Édent,  
mily bölcs vagy ó, Isten.  
De jaj, a balga ember,  
ki téged nem tisztel,  
nem ismer, nem imád,  
Isten helyett imádja önmagát.  
És gögös bűnében  
mindig elfelejti,  
hogy Te vagy egyetlen  
Teremtője néki.  
Te vagy az út,  
igazság és élet.  
Csak Tőled származhat  
a méltó ítélet.  
Belőled ered  
az élet forrása,  
csak Te vagy az,  
aki a gondolatot is látja.  
Te emeled fel  
a bűnöst a földről,  
és tisztára mosod  
a sok, sötét bűntől.  
Benned a természet  
a Teremtőjét áldja,  
Neked nyílik a mező  
minden virágszála.  
Téged dicsér  
a sok éneklő madár,  
s a havas sziklacsúcs  
Neked hódol némán.  
Minden, ami van  
Terólad énekel,  
add Uram,  
hogy én se némuljak el.  
Dicsérjelek Téged,  
magasztaljam műved,  
s legyenek mindörökre  
engedelmes híved.

**Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)**